

Bengt Pohjanen

VERSEI

Jégen
táncoló zöld fények,
vérehulló hattyú,
lángoló női kezek,
a kín éjének
tisztítótüze –

éj volt,
a költőt
látnokká avató,
dalomért, hitemért
kénköves pokolban csontig
megsarcoló.

*

Holdfényes éj,
a fenyők alatt pompás asztal,
árnyékkal leterítve.
Légy a vendégem,
ma csak neked szolgálom fel
a csend ragyogását.

Milyen jó néha együtt lennünk,
te messze, én meg itt,
a hallgatás nem választ el,
csak jobban közelít.

*

Tegnapi fagy imbolyog
a fák között,

a holnapi mezítláb toporog,
nem érti senki,
foga között mit morog.

*

Mikor az őszi hangafú
kihuny,
az ablak alól szemlélem

az erdőszélet,
a hótakartat,

régóta itt vagyok már,
ideje útra kelnem
a part felé,
melyen az elszállt dal
megpihent,

ahonnan semmi nem hiányzik,
sem a pillanat,
sem a hangafú lángja, az elhamvadt.

*

Időtlen
pillanat
a folyó pihen
holdsugár
foglya

*

Hóvihar
fenyíti a hegyoldalt
sziklához bújik a rénszarvas
fülében jel
szarvai közt
a tél hosszú sötétje
mint óbor az üvegphárban
várjuk
együtt a reggel
vészkijáratát

*

Ébred
a hó
szája tele
halállal

*

A felhők
keményített gallérok
a nyár
mosoly az ősz ajkán

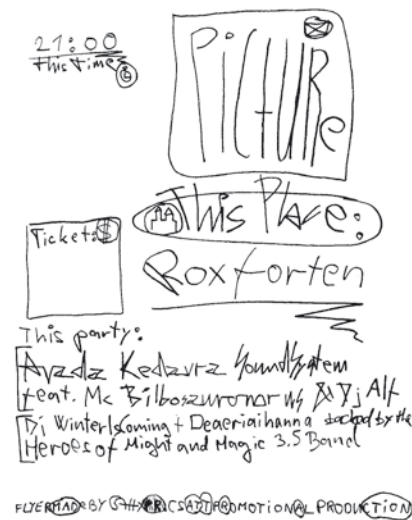
*

Rénszarvas
keresi
csillagképét
a zuzmó közt
az eső
kioltotta már

*

Hó alatt fekszik
minden mi vagyok
vöröslő nyárfalevél
a fa lelke
ősztl megérintett
gyöngyvirág

*

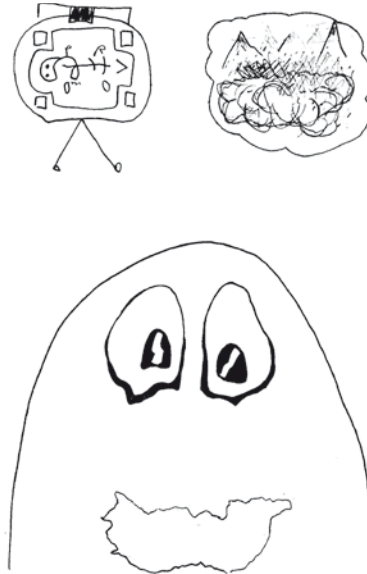

Hóval
tele a csend szeme
a madarak
már tovaszálltak
zsibbadt szárnyakon
e nap
keményebb a halálnál

*

Szabadíts meg
engem
az elsőkő szavaktól
adj nekem dalt
hogymegátítsen
a következő éven
is

MOLNÁR BODROGI Enikő fordításai

Bengt Pohjanen (1944) Svédországban élő meänkieli író, költő, közéleti személyiség, a Tornio-völgyi irodalom sokoldalú és termékeny képviselője. Svédül, meänkieli nyelven és finnül ír, különféle műfajokban alkot: regényeket, verseket, dalokat, esszéket, drámákat, tárcákat, musicalszövegeket, novellákat közölt, s mindemellett fordítóként is tíz nyelv között közvetít (svéd, meänkieli, finn, angol, német, francia, karjalai, lív, vepsze és orosz). Műveinek alaptémája szülőföldje, a Tornio-völgy, annak története, hagyományai, kollektív emlékezete. 1965 és 1970 között az Uppsalai és a Stockholmi Egyetemen tanult, teológiai és filozófiai kandidátusi címet szerzett. 1979-ben, svédül írta első regényét. Az 1980-as évek óta az írást és anya-

nyelve népszerűsítését, stigmatizáltságának megszüntetését tekinti fő feladatának. Ő írta az első meänkieli regényt (*Lyykeri*, „A luger”, 1985) és az első színdarabot ezen a nyelven (*Kuutoi*, „Kuttóék”, 1987). A *csempészkirály fia* című önéletrajzi regénye magyarul is olvasható.

Molnár Bodrogi Enikő a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetem Magyar Irodalomtudományi Intézetének docense. Magyar irodalomtörténetből doktorált, finn irodalom- és művelődéstörténetet tanít. Fő kutatási témái a skandináviai finnugor kisebbségek. Elsőként fordít meänkieli (Tornio-völgyi finn) szépirodalmat magyar nyelvre.